

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/1005/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1214209828
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2016:1214209828.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Soni Vackovej, v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ a advokát Mgr. Tomáš Kušnir, proti odporkyni: B. M., nar. XX.XX.XXXX, bydlisko G., A. I. XX, o zaplatenie 1216,34 eura s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Nitra z 22.júla 2015 pod č.k. 10C 275/2014-67, takto

rozhodol:

Odvolačný súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Odporkyni náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa a odporkyni nepriznal náhradu trov konania. Vychádzal zo skutočnosti, že dňa 17.04.2014 bol súdu doručený navrhovateľov návrh, ktorým sa domáhal zaplatenia 1216,34 eura spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 28.03.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že odporkyňa s právnym predchodcom navrhovateľa, so spoločnosťou Consumer Finance Holding a.s. Kežmarok dňa 16.11.2009 uzavrela Zmluvu o pôžičke č. 6067438 vo výške 1600 eur, výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 55,26 eura, konečná splatnosť 48 mesiacov, celková suma pôžičky 2 577,60 eura. Dňa 10.06.2014 došlo k postúpeniu pohľadávky na navrhovateľa. Pri rozhodovaní súd prvého stupňa aplikoval ustanovenia § 4 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č.71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov a § 5b, § (zákon č. 250/2007) účinného od 01. mája. 2014, §52, §54, § 100 ods. 1, § 101 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že došlo k predčasnemu zospoplatneniu úveru, čo vyplýva z listu zo dňa 18.03.2011, v ktorom právny predchodca navrhovateľa oznámil uvedenú skutočnosť odporkyni a vyzval ju na zaplatenie istiny vo výške 2 115,91 eura do troch dní od doručenia výzvy. Výzvu prevzala 24.03.2011. Navrhovateľ tak mohol uplatniť nárok prvýkrát 28.03.2011, odkedy mu začala plynúť premlčacia doba, ktorú uplynula 28.03.2014. Žaloba bola podaná na súde 17.04.2014, po uplynutí premlčacej doby. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia právnych predpisov návrh zamietol. Odporkyni nepriznal náhradu trov konania, pretože si žiadne neuplatnila.

Navrhovateľ podal v zákonnej lehote proti tomuto rozsudku odvolanie, domáhajúc sa ním jeho zmeny tak, že odvolací súd jeho návrhu vyhovie, resp. rozsudok zruší a vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Nesúhlasil s aplikáciou ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa, ktorý nadobudol účinnosť až dňom 01.05.2014. Uviedol, že dovtedy právna úprava umožňovala brániť sa

spotrebiteľom vznesením námietky premlčania. Poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, krajských a okresných súdov zaoberajúcich sa otázkou premlčania nároku, a v súlade s nimi mal za to, že jeho nárok nie je premlčaný a premlčaciu dobu treba posudzovať podľa Obchodného zákonníka ako 4-ročnú. Voči odporkyni si uplatnil trovy konania a právneho zastúpenia, ktoré vyčíslil.

Odporkyňa sa k odvolaniu písomne nevyjadрила.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§10 ods. 1 OSP) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania a v zákonom stanovenej lehote (§ 201, § 204 ods. 1 OSP) a zistení, že odvolanie spĺňa náležitosti § 205 a nasl. OSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 OSP) a zisteným skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, pretože odvolací súd nezistil výnimky § 213 ods. 2-7 OSP (§ 213 ods. 1 OSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania, s verejným vyhlásením rozsudku (§ 214 ods. 2, § 156 ods. 3 OSP) dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné. Preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Ustanovenie § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vyrovnal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa obmedzí len na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. V prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodmi je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1 OSP), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal, v odôvodnení rozhodnutia uvedie svoje úvahy a názory, ktorými sa pri rozhodovaní riadil. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasti práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu.

Navrhovateľ sa žalobou doručenou súdu dňa 17.04.2014 domáhal zaplatenia sumy 1216,34 eura s príslušenstvom. Návrh zdôvodnil uzatvorením zmluvy právneho predchodcu a odporkyne dňa 16.11.2009, postúpením pohľadávky a neplnením povinnosti odporkyne splácania splátok. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil na premlčaní nároku navrhovateľa, premlčaciu lehotu posúdil podľa Občianskeho zákonníka a začiatok plynutia premlčacej doby po splatnosti úveru.

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení veci (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

Podľa § 387 ods. 1 Obchodného zákonníka právo sa premlčí uplynutím premlčacej doby ustanovenej zákonom.

Podľa § 397 ods. 1 Obchodného zákonníka ak zákon neustanovuje pre jednotlivé práva inak, je premlčacia doba štyri roky.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa právo premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa ustanovenia § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ktoré nadobudlo účinnosť 1. mája 2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 1. apríla 2015) ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

V preskúvanom prípade odvolací súd skúmal námietku navrhovateľa o tom, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného (a nie Občianskeho) zákonníka a nesprávnu aplikáciu ustanovenia § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací súd dospel k záveru, prvostupňový súd musel vziať na zreteľ § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom by ako „orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy“ bol povinný prihliadnuť na zákonný dôvod, ktorý bráni priznať plnenie požadované žalobou a zohľadniť § 52 ods. 2 vetu tretiu Občianskeho zákonníka, podľa ktorého všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Obe tieto ustanovenia nadobudli účinnosť pred rozhodnutím prvostupňového súdu. Právne predpisy, ktorých súčasťou sú, nemajú prechodné ustanovenia. To znamená, že od ich účinnosti sa vzťahujú aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom.

Odvolací súd sa stotožnil s posúdením veci - námietky premlčania podľa Občianskeho zákonníka. Odvolanie navrhovateľa v tejto časti nie je dôvodné. Navrhovateľ podal odvolanie 16.10.2015, prvostupňový súd rozhodol 22.07.2015. Dňa 01. 04. 2015 nadobudol účinnosť § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ku ktorému bola pripojená veta, že na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Táto novela bola prijatá zákonom č. 102/2014 Z. z. a v podstate reagovala na ustálenú rozhodovaciu prax súdov pri použití noriem Občianskeho zákonníka v spotrebiteľských zmluvách. Prvostupňový súd preto správne aplikoval na premlčaciu lehotu 3-ročnú premlčaciu dobu podľa § 101 Občianskeho zákonníka a správne posúdil jej plynutie. Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil, pretože sa stotožnil s premlčaním nároku navrhovateľa.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 151 ods. 1 veta prvá v spojení s §224 ods. 1, 2 a § 142 ods. 1 OSP a odporkyni úspešnej v odvolacom konaní nepriznal náhradu trov konania, pretože si ich neuplatnila.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.